

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ו ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שֶׁתִּלְבוּ גַם לְזֹאת, דְּזִמְינָא לְחִרְפָּא אֲרַעִיָּה.

תרגום לעברית

כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם. כֹּה תְבָרְכוּ - בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. כֹּה תְבָרְכוּ - בְּיִרְאָה. כֹּה תְבָרְכוּ - בַּעֲנָוָה. אָמַר רַבִּי אֲבָא, כֹּה תְבָרְכוּ - לְמַדְנֹו, הַצֹּדֵק הַזֶּה נִקְרָא כ"ה, שְׁכָל הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים מִכ"ה (ממנו), וְהִינוּ מַה שְּׁאֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַה זֶה מִכָּה (שְׂכָה) רַבָּה? כְּלוּמַר, מִכָּה מִכָּה. וְכָתוּב (שְׁמוֹת ז') וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כ"ה, כְּמוֹ שֶׁהַפָּחִיד מִשָּׁה. וְכָתוּב בְּזֹאת תִּדַּע כִּי אֲנִי ה', וְהַכֹּל אֶחָד. וְכָתוּב וְלֹא שֶׁתִּלְבוּ גַם לְזֹאת, שֶׁהִזְמִינָה לְהַחֲרִיב אֶת אֲרָצוֹ.

טקסט הזוהר

וּמַהֲאִי כ"ה מִתְעַרְיִן דִּינִין. וּמִדְּאִתְחַבֵּר עִמָּה חֶסֶד, אֲתִבְסָמַת. וּבְגִין כֹּה, אֲתִמְסֵר דָּא לְכַהֵן, דְּאִתִּי מִחֶסֶד, בְּגִין דְּתִתְבָּרַךְ וְתִתְבָּסֵם כ"ה, הָדָא הוּא דְכָתִיב כֹּה תְבָרְכוּ, כְּלוּמַר, אֵף עַל גַּב דְּהֲאִי כֹה אֲשַׁתְּכַחַת בְּדִינִין, תִּבְסָמוֹן לָהּ, וְתִבְרָכוֹן לָהּ, דְכָתִיב כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תְבָרְכוּ בְּהֲאִי חֶסֶד לְכ"ה, וְתִבְסָמוֹן לָהּ לְקַבְּלִיָּהּ דִּישְׂרָאֵל, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּכַּחוֹן בָּהּ דִּינִין.

מהכ"ה הזאת מתעוררים הדינים, ומשהתחבר עמה חסד, מתפשטת. ומשום כך נמסר זה לכהן שפא מחסד, כדי שתתברך ותתפשט כ"ה. זהו שכתוב כה תברכו. כלומר, אף על גב שהכה הזאת נמצאת בדינים, תבשמו אותה ותברכו אותה, שכתוב כה תברכו את בני ישראל. תברכו בחסד זה את כ"ה, ותבשמו אותה מול ישראל, כדי שלא ימצאו בה דינים.

טקסט הזוהר

הדא הוא דכתיב כה תברכו את בני ישראל אמור להם. אמרו לא כתיב, אלא אמור, לאפקא משרבו הפריצים, דלא מפרסמין מלה, דהא לא אתפקדו לפרסמא שמא, משמע דכתיב אמור להם. אמור סתם. דבר אחר אמור כיון דכתיב כה תברכו, אמאי לא כתיב תאמרו. אלא תני רבי יהודה, אמור להם. זכו להם, לא זכו אמור סתם.

תרגום לעברית

זהו שכתוב כה תברכו את בני ישראל אמור להם. לא כתוב אמרו, אלא אמור, להוציא משרבו הפריצים שלא מפרסמים דבר, שהרי לא הצטוו לפרסם השם, משמע שכתוב אמור להם. אמור סתם. דבר אחר אמור - כיון שכתוב כה תברכו, למה לא כתוב תאמרו? אלא שנה רבי יהודה, אמור להם, זכו - להם. לא זכו - אמור סתם.

טקסט הזוהר

רבי יצחק פתח, (דניאל י) וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה וגו'. וראיתי אני דניאל לבדי. והא תנינן, אינהו נביאי, ואיהו לאו נביא, ומאן גינהו. חגי זכריה ומלאכי. אי הכי, אתעביד קדש חול, והא כתיב לא ראו, אמאי דחילו. ובדניאל כתיב וראיתי אני, ולא דחיל. ואיהו לאו נביא, הא חול קדש.

רבי יצחק פתח, (דניאל י) וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה וגו'. וראיתי אני דניאל לבדי?! והרי שנינו, הם נביאים, והוא לא נביא, ומי הם? חגי זכריה ומלאכי. אם כן, נעשה קדש חל, והרי כתוב לא ראו, למה פחדו? ובדניאל כתוב וראיתי אני, ולא פחד, והוא לא נביא, הרי חל קדש?

טקסט הזוהר

אלא הכי תאנא, כתיב (תהלים כז) אם תחנה עלי מחנה לא יירא לפי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. בזאת, הא דאמרן זאת עדבא חולקיה, לאתחסנא, ולמעבד ליה נוקמין. ותנא, עבד קודשא בריך הוא לדוד, רתיכא קדישא עם אבהתא, כתרין עלאין קדישין דכלא, דאחסינו אבהתא. ותאנא, מלכו ירית דוד לבנוי בתרוי. ובאתר מלכו דלעילא, אתקף, ואחסין הוא ובנוי מלכו דא, דלא אעדי משולטנהון לדרי דרין.

תרגום לעברית

אלא כן למדנו, כתוב (תהלים כז) אם תחנה עלי מחנה לא יירא לפי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. בזאת, זה שאמרנו. זאת חבל חלקו לירש ולעשות לו נקמות. ושנינו, עשה הקדוש ברוך הוא את דוד מרפכה קדושה עם האבות, כתרים עליונים קדושים של הכל, שירשו האבות. ולמדנו שדוד הוריש מלכות לבניו, ובמקום מלכות העליונה התחזק וירש הוא ובניו מלכות זו שלא תעבר משלטונם לדורי דורות.

טקסט הזוהר

ותאנא, בשעתא דהאי כתרא דמלכותא אתער לבנוי דדוד, לית מאן דקאים קמיה. וראיתי אני דניאל לבדי את המראה, משום דמבנוי דדוד הוה, דכתיב, (דניאל א) ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה וגו'. והוא חמא וחדדי בהאי דהוא מסטר אחסנת חולקא עדבא דאבוי, ומשום דהוה דייליה הוא סביל, ואחרוני לא סבלי. דאמר רבי שמעון, בשעתא דהאי כ"ה אתער בדינוי, לא יכלין בני עלמא למיקם קמיה.

וְלַמִּדְנֹו, בַּשָּׁעָה שֶׁפֶתֶר הַמַּלְכוּת הָיָה הַתְּעוֹרֵר לְבְנֵי דָוִד, אֵין מִי שִׁיעֲמַד לְפָנָיו. וְרֹאיתִי אֲנִי דְנִיָּאל לְבָדִי אֶת הַמְּרָאָה, מִשּׁוּם שֶׁמִּבְנֵי דָוִד הָיָה, שֶׁפֶתוֹב (דְּנִיָּאל א) וַיְהִי בָהֶם מִבְנֵי יְהוּדָה דְּנִיָּאל חֲנַנְיָה וְגו'. וְהוּא רָאָה וְשָׁמַח בָּזֶה שֶׁהוּא מַצֵּד יִרְשֶׁת חֶלֶק חָבֵל אָבִיו, וּמִשּׁוּם שֶׁהָיָה שָׁלוֹ הוּא סָבֵל, וְאַחֲרִים לֹא סָבֵלוּ. שְׁאֹמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בַּשָּׁעָה שֶׁכַּ"ה הָזֹאת מִתְּעוֹרֶרֶת בְּדִינָיָה, לֹא יְכוּלִים בְּנֵי הָעוֹלָם לַעֲמֹד לְפָנֶיהָ.

טקסט הזהור

וּבַשָּׁעָתָא דְּפִרְסִין פֶּהֲגִי יְדִיָּהוּ, דְּאֶתְיִין מַחְסֵד, אֶתְעַר חֶסֶד דְּלַעֲיָלָא, וְאֶתְחַבֵּר בְּהָאֵי כֹה, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא בְּאַנְפִּין נְהִירִין לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְעַדִּי מִנְהוֹן דִּינִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְשָׂאֵר עַמִּין.

תרגום לעברית

וּבַשָּׁעָה שֶׁהַכֹּהֲנִים פּוֹרְשִׁים יְדֵיהֶם, שְׂבָאִים מַחְסֵד, מִתְּעוֹרֵר חֶסֶד שֶׁלְמַעְלָה וּמִתְחַבֵּר בְּכַ"ה הָזֹאת, וּמִתְבַּשְׁמֵת וּמִתְבָּרְכֵת בְּפָנִים מְאִירוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִירִים מֵהֶם דִּינִים. זֶהוּ שֶׁפֶתוֹב כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֶת שְׂאֵר הָעַמִּים.

טקסט הזהור

בְּגִין כֹּה כֹהֵן, וְלֹא אַחֲרָא. כֹּהֵן בְּגִין דִּיתְעַר הָאֵי כְתָרָא דִּילִיָּה חֶסֶד, עַל יְדֵי, דְּאֶקְרִי חֶסֶד, דְּכָתִיב, (דְּבָרִים לֵג) לְאִישׁ חֶסֶד. וְהוּא אֲתִי מִסְטָרָא דְחֶסֶד. וְכָתִיב (תְּהִלִּים קמ"ה) וַחֲסִידֶיהָ יְבָרְכוּכָה, אֵל תִּקְרִי יְבָרְכוּכָה, אֲלֹא יְבָרְכוּ כַ"ה. כֹּה תְבָרְכוּ, בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ. כֹּה תְבָרְכוּ, בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ.

תרגום לעברית

בְּגִלָּל כֹּה כֹהֵן וְלֹא אַחֵר. כֹּהֵן, כְּדִי שִׁיתְעוֹרֵר הַפֶּתֶר הַזֶּה שָׁלוֹ, חֶסֶד, עַל יְדֵי, שְׁנַקְרָא חֶסֶד, שֶׁפֶתוֹב (דְּבָרִים לֵג) לְאִישׁ חֶסֶד. וְהוּא בָּא מַצֵּד הַחֶסֶד. וְכָתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה) וַחֲסִידֶיהָ יְבָרְכוּכָה. אֵל תִּקְרִי יְבָרְכוּכָה, אֲלֹא יְבָרְכוּ כַ"ה. כֹּה תְבָרְכוּ - בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ.

טקסט הזוהר

תאנא, אמר רבי יהודה, בשעתא דכהנא דלתתא קם ופריס ידוי, כל כתרין קדישין דלעילא מתערין, ומתקנין לאתברא, ונהרין מעומקא דבירא, דאתמשך להו מההוא עומקא דנפק תדיר, ולא פסיק ברכא דנבעז, מבויעין לכלהו עלמין ומתברכו ומתשקיין מכלהו.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי יהודה, בשעה שהכהן שלמטה קם ופורש ידיו, כל הכתרים (ספירות) הקדושים שלמעלה מתעוררים ומתקנים להתברא, ונהרין מעומק הבאר שנמשך להם מאותו עמק שיוצא תמיד, ולא פוסקים ברכות הנובעות מבויעים לכל העולמות, ומתברכים ומשקים מכלם.

טקסט הזוהר

ותאנא, בההוא זמנא, לחישותא ושתיקותא הוי בכל עלמין. למלך דבעי לאזדוגא במטרוניתא, ובעי למעאל לה בלחישו, וכל השמשין מתערין בההוא זמנא ומתלחשין, הא מלכא אתי לאזדוגא במטרוניתא. מאן מטרוניתא. דא כנסת ישראל. מאן כנסת ישראל. כנסת ישראל סתם.

תרגום לעברית

ולמדנו, באותו זמן לחש ושתיקה יש בכל העולמות. למלך שרוצה להזדוג במלכה ורוצה להכנס אליה בלחש, וכל השמשין מתעוררים באותו זמן ומתלחשים: הרי המלך בא להזדוג במלכה. מי המלכה? זו כנסת ישראל. מי כנסת ישראל? כנסת ישראל סתם.

תאנא אמר רבי יצחק, כהן בעי לזקפא מינא על שמאלא, דכתיב, (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם. ידו כתיב, ולא ידיו. משום דשכחא דימינא על שמאלא. אמר רבי אלעזר, רזא הוא, משום דכתיב, (בראשית ג) והוא ימשול בך.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי יצחק, כהן צריך לזקף ימין על שמאל, שכתוב (ויקרא ט) וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם. ידו כתוב, ולא ידיו, משום ששכח הימין על השמאל. אמר רבי אלעזר, סוד הוא, משום שכתוב (בראשית ג) והוא ימשל בך.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ו ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תאנא, כהן דבעי לפרסא ידוי, בעי דיתוסף קדושה

תרגום לעברית

למדנו, כהן שרוצה לפרש ידיו, צריך שיתוסף קדשה על קדשתו, שצריך לקדש ידיו על יד הקדוש. מי יד של הקדוש? זה לוי, שצריך כהן לטל קדשה של מים מידי, שכתוב וקדשת את הלויים. הרי הם קדושים. וכתוב בלויים, (במדבר יח) וגם את אחיה מטה לוי וגו'. שבט אביה - כלל. מכאן שכל כהן שפורש ידיו, צריך להתקדש על ידי קדוש, להוסיף קדשה על קדשתו. ולכן לא יטל קדשה של מים מכן אדם אחר שאיננו קדוש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

